

Lesja Jarmak

★ ★ ★

Otthonod ott van, hol ismerősek az arcok,
hol barátaid s ellenségeid élnek,
hol nem kell vívni éjjelente harcot,
s a hosszú, üres nappaloktól félned.

Hol az időt méricskéltni nem kell,
hol megoszthatod mással bánatod, örömöd,
hol elhalmoztak szeretettel, sebekkel,
s a szenvedés is drága szerfölött.

Otthonod ott van, hol érted az embereket,
hol kihunynak és felélednek a remények,
hol a nyugtalan, féltő tekintetek
kísérnek és találkoznak véled.

Kulcsár Ferenc fordítása

Viktor Hajnó Vörösborral

Vörösborral öntötte le a Nap
az erdőt, a hegyet,
bódult bájjal messze-messze szállnak
a hulló levelek.

Lobog a völgy, lobog a hegyoldal
bíbor fényben,
szél cseveg a rozsdálló borokkal –
búcsúképpen.

Szemlélődsz a hegyen menet közben:
édeni táj!
Elcsitul az őszülő erdőben
minden, mi fáj.

Ozsvald Árpád fordítása